

ske og flere andre. De konkrete Tilfælde, der blev fremdraget under denne Drøftelse, kunde Udvalget vanskeligt tage Stilling til, idet Forsamlingen og dens Udvalg efter den almindelige Opfattelse vel kan behandle de Principspørgsmaal, der knytter sig til Mindretalsproblemet, medens det iøvrigt er Raadet, der alene er kompetent til at behandle foreliggende konkrete Klager, og hvis Tilslutning iøvrigt kræves til Traktaternes Ændring.

Udvalgets Drøftelse af Mindretalspørgsmaalene, der saaledes ikke førte til positive Beslutninger, blev sammenfattet i en kort af Statsminister *Bech* (Luxemburg) afgiven Beretning, som Forsamlingen den 27. September tog til Efterretning.

Forsamlingen vedtog den af 2. Udvalg afgivne Beretning om Samfærdsels- og Transitorganisationens Arbejde (A. 31. 1934. VIII.).

2. Mandater.

I 6. Udvalg, hvortil som sædvanlig Mandatmagternes aarlige Beretninger og den faste Mandatkommissions Rapporter var henvist, blev der fra flere Sider ydet megen Anerkendelse for den Maade, paa hvilken Mandatkommissionen røgter sit Hverv, og det nøje Samarbejde, den opretholder med Mandatmagterne.

Under Udvalgets Drøftelse af disse Forhold forklarede Sydafrikas Delegerede, at den sidste Aarsberetning om Forvaltningen af Sydvestafrika var fremkommet senere end ellers paa Grund af umaadelige Oversvømmelser, der i mange Uger havde vanskeliggjort Forbindelsen med de paagældende Egne.

Den polske Delegerede udtalte sig til Gunst for stærkere Indvandring af den jødiske Overskudsbefolkning fra Midt- og Østeuropa til Palæstina, i Betragtning af, at dette Mandatomraades særligt gunstige økonomiske Stilling for en stor Del skyldtes den jødiske Bestanddel af Befolkningen. Persiens og Iraks Delegerede fremhævede paa den anden Side Ønsket om, at saadan Indvandring ikke fandt Sted til Skade for

den indfødte arabiske Befolknings velerhvervede Rettigheder. Den britiske Delegerede erklærede, at Storbritannien som Mandatmagt for Palæstina i lige Grad drog Om-sorg for den jødiske og den arabiske Del af Landets Befolkning, og henviste til, at Mandatkommissionen nylig havde fastslaaet, at den jødiske Indvandring maatte afhænge af Mandatomraadets økonomiske Evne til at tage mod Indflyttere.

Paa Forslag af Udvalget, hvis Beretning forelagdes af Minister *Scavenius*, vedtog Forsamlingen den 26. September 1934 følgende Beslutning:

»Idet Forsamlingen tager Mandatmagternes, den faste Mandatkommissions og Raadets Virksomhed angaaende Udførelsen af Pagtens Art. 22 til Efterretning,

udtrykker den paany sin Tillid til dem i Ønsket om, at de i det samme snævre Samarbejdes Aand maa fortsætte det Fremskridtsværk, som Mandatordningen er.

3. Bekæmpelse af Slaveri.

Det raadgivende, sagkyndige Udvalg, som Raadet paa Henstilling af Folkeforbundets 14. Forsamling har udnævnt til Behandling af de af de forskellige Regeringer meddelte Oplysninger om Bestemmelser til Bekæmpelse af Slaveri (jfr. Beretning til Rigsdagen om den 14. Forsamling, S. 42), nedsattes i Januar 1934 og vedtog sin Forretningsorden. Udvalget skal iøvrigt samles hvert andet Aar, første Gang i 1935.

Under Sagens Drøftelse i den 15. Forsamlings 6. Udvalg mente dette, at Udvalget burde samles i Aarets Begyndelse, idet det dog var af megen Betydning, at det fornødne Materiale fra de forskellige Regeringer til den Tid forelaa, hvorfor der burde rettes en fornyet Opfordring til dem om ufortøvet at meddele de paagældende Oplysninger, som Generalsekretæren derhos om fornødent burde kunne begære forøget med nye.

Paa Forslag af 6. Udvalg vedtog Forsamlingen i Overensstemmelse hermed den 26. September 1934 følgende Beslutning: